

Sygn. akt II Kp 378/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Myszkowie II Wydział Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Mastaj

Protokolant: Monika Urbańczyk

Przy udziale Prokuratora – nie stawił się, zawiadomiony wokandą

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015 r.

zażalenia pokrzywdzonego W. K.

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Myszkowie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie sygn. akt Ds. 2363/14 z dnia 3 grudnia 2014 r.

na podstawie art. 329 § 1 k.p.k., art. 465 § 2 k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

nie uwzględnić zażalenia i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2014 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Myszkowie odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie:

- złożenia przez A. G. (1) w dniu 16 lipca 2014r. w M. nieprawdziwych zeznań mających służyć za dowód w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Myszkowie I Wydziałem Cywilnym pod sygn. I Ns 745/11 w sprawie o dział spadku po zmarłym F. i B. K. z wniosku W. K., a dotyczących stwierdzenie przez świadka, iż budynek wiaty wybudowanej przez F. K. zbudowany był z czterech betonowych filarów i miał dach jednospadowy, tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k., z uwagi na brak znamion czynu zabronionego;

- złożenia przez H. H. (1) w dniu 16 lipca 2014r. w M. nieprawdziwych zeznań mających służyć za dowód w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Myszkowie I Wydziałem Cywilnym pod sygn. I Ns 745/11 w sprawie o dział spadku po zmarłym F. i B. K. z wniosku W. K., a dotyczących stwierdzenie przez świadka, iż pieniądze ze sprzedaży działki nr (...) przejął W. K., tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k., z uwagi na brak znamion czynu zabronionego.

Na powyższe postanowienie W. K. złożył w przepisany termin zażalenie wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nakazanie Prokuratorze przeprowadzenie postępowania i ewentualne rozważenie wniesienia aktu oskarżenia. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Myszkowie nie uwzględnił zażalenia i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Myszkowie do rozpoznania.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Zażalenie wniesione przez pokrzywdzonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd w całej rozciągłości podziela stanowisko wyrażone w treści zaskarżonego postanowienia, uznając przytoczoną w nim argumentację za trafną.

Analizując całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nie sposób dopatrzeć się okoliczności, które mogłyby skutkować zmianą, bądź uchYLENIEM zaskarżonego postanowienia.

Wskutek złożonego przez W. K. zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa i w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy możliwe było przeprowadzenie postępowania sprawdzającego, które miało wyjaśnić, czy opisana przez pokrzywdzonego sytuacja jest przestępstwem i w konsekwencji czy uzasadnione jest wszczęcie śledztwa, czy też należy odmówić jego wszczęcia. Analizując akta sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie zapadło po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu sprawdzającym. Przeprowadzono je rzetelnie i wyczerpująco z wykorzystaniem możliwych na tym etapie źródeł dowodowych służących wyjaśnieniu stanu faktycznego.

Art. 303 kpk stanowi, że postanowienie o wszczęciu śledztwa wydaje się, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa. Niedopuszczalne jest zatem wszczęcie postępowania przygotowawczego, gdy brak jest w materiale dowodowym uzasadnienia podejrzenia przestępstwa, a sytuacja taka zachodzi wówczas, gdy oczywistym jest, że nie popełniono czynu zabronionego lub też brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia, albo wskazujących na zrealizowanie znamion przestępstwa, a prawdopodobieństwo to musi obejmować sam czyn, ustawowe znamiona przestępstwa, społeczną szkodliwość czynu oraz i tę okoliczność, że nie jest uchylona karalność czynu.

W realiach niniejszej sprawy jasne jest, że przeprowadzone postępowanie sprawdzające wykazało brak przesłanki wszczęcia śledztwa, o której mowa w cytowanym powyżej przepisie.

Sąd w pełni podziela stanowisko Prokuratora, iż brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na umyślną formę zachowania A. G. (1) w znaczeniu jego świadomości kłamania podczas zeznań składanych w Sądzie. Zwłaszcza, iż analiza zeznań innych świadków wskazuje, iż A. G. nie był jedynym, który na taką okoliczność się powołał.

Odnośnie zarzutu stawianego H. H. (1), jakoby złożyła fałszywe zeznanie odnośnie przejęcia przez W. K. pieniędzy ze sprzedaży działki o nr (...), jest on całkowitym nieporozumieniem, gdyż w żadnej części swoich zeznań składanych w w/w sprawie w dniu 16.07.2014r.. H. H. na taką okoliczność się nie powołała.

Podkreślenia wymaga fakt, że skarżący nie przedstawił na poparcie sformułowanych w zażaleniu zarzutów żadnych nowych okoliczności faktycznych lub prawnych, podważających zasadność kwestionowanej przez niego decyzji merytorycznej. Nie wskazał na istnienie żadnych nowych dowodów, których potrzeba przeprowadzenia uzasadniałaby konieczność wszczęcia i prowadzenia postępowania. Zażalenie W. K. stanowi wyłącznie polemikę z ustaleniami postępowania sprawdzającego i prawidłową oceną zebranych dowodów.

W tej sytuacji stwierdzić zatem należy, że wyrażone przez Prokuratora w zaskarżonym postanowieniu stanowisko jest trafne i znajduje pełne oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym i zostało umotywowane w sposób wszechstronny i wyczerpujący, zasługujący na pełną aprobatę. Brak zatem potrzeby zarówno powtarzania, jak i pogłębiania argumentacji, która legła u podstaw kwestionowanej przez skarżącego oceny i w konsekwencji wydania odmowy wszczęcia śledztwa w niniejszej sprawie.

Dlatego należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.